

Отворено писмо до колегията на Катедра “Икономическа социология”

Поради отсъствието ми на заседанието на катедра “Икономическа социология” на 30 септември 2021 г., (заради участие като модератор и съорганизатор на международната конференция “Доверие и благосъстояние на Балканите”, организирано от БСА и подпомогнато от Международната социологическа асоциация и Консорциум “ЕСС за България”, с координатор УНСС) се налага да изразя писменото си мнение относно някои въпроси, повдигнати на заседанието на катедрата по отношение на точка 5 (за които съм уведомена от присъстващи колеги).

Става дума за някои неясноти около оформяне на документацията, свързана с администриране на докторантурата на Люсиен Петърс. Допълнително се налага да взема отношение и поради факта, че във форума на Клуба на преподавателите и изследователите от УНСС се е появила информация от доц. Михайлова, изразяваща нейната радост, че най-после поне един докторат от всички на които е ръководител (4 на брой), е в състояние на защита навреме.

Докторантът несъмнено си е свършил работата и трябва да бъде поздравен за това. Но трябва да сме наясно и каква е точната хронология на тази докторантска епопея. Най-точна информация дава доц. Михайлова в писменото си становище до катедрата, озаглавено “Становище за дисертационен проект, представен за зачисляване в докторантура на самостоятелна подготовка на английски език” от 2020 г. :

“Люсиен Петърс разработва изследването, представено в дисертационния проект от 2016. През 2018 беше зачислен в докторантура на самостоятелна подготовка към катедра „Икономическа социология“ (Заповед No. 1901 / 18.07.2018).....През 2019 договорът за обучение в докторантура на самостоятелна подготовка между докторанта и университета беше прекратен.....”

В края на 2020 г. доц. Михайлова сезира катедрата, че е налице нов дисертационен проект на същия докторант за зачисляване в докторантура. Проблемът на докторанта, който се отказва, а после отново приема да бъде докторат става ПРОБЛЕМ НА ЦЯЛАТА КАТЕДРА. ЗАЩО?

1. На КС на **22.10.2020** доц. Михайлова внася **становище**, от което е взет горния абзац, в което обсъжда новия дисертационен проект на докторанта и му дава положителна оценка за зачисляване. Тази самоинициатива, защото няма решение на катедрата за възлагане на подобна функция на доц. Михайлова, се приема от колегите като информация за състоянието на нещата, а не като съдържателно обсъждане на депозирания нов труд. Нещо повече, аз самата се изказах, че не мога да бъда отново рецензент (даващ становище), защото новата работа има не толкова социологическа, колкото антропологическа насока, т.е. предположих че тепърва ще се избират рецензенти. За сведение, при първото зачисляване, след депозиране на

проектодисертацията се избраха рецензенти, на следващото заседание се обсъди работата и приеха становищата на избраните по-рано от катедрата - доц. А. Стоянов и проф. Е. Тодорова. На заседанието за ново зачисляване обаче не бяха предложени рецензенти, не се е обсъждала новата разработка, а се прочете само становището на доц. Михайлова. И въпросът с докторантурата някак-си се “разми” в обсъжданията на следващите точки.

2. Последващите събития - **изпращане на доклад с невярно съдържание до ФС за протекло обсъждане на проектодисертация на Люсиен Петърс; спешно написване на второ становище без да е обсъдено в катедрата; внасянето на докладна и получаване на решение на ФС за зачисляване въз основа на невярна информация** - не предизвикват сериозна реакция, поради незнанието от страна на колегите за тези последващи действия, а и поради прословутата коректност, диалогичност и търпимост в отношенията между колегите от катедра “Икономическа социология”.
3. Впоследствие, макар и късно някои колеги поставят тези въпроси за дискусия в катедрата, но не им се дава сериозна гласност. Самата доц. Михайлова, като ръководител на докторанта дори обещава да даде обяснения, но до този момент **това не е направено**.
4. Тезата, че докторантът се е възползвал от онлайн възможностите на обучение (заявено от доц. Михайлова във форума на Клуба на преподавателите и изследователите) предизвикват силно недоумение у мен, защото до този момент никой в катедрата (освен вероятно доц. Михайлова като ръководител) **не е виждал или чувал докторанта**. На нито един от онлайн-КС през цялата 2020 и 2021 година той не е присъствал, нито участва онлайн при зачисляването си, нито е взимал докторантските си изпити от Блок Б в онлайн срещи. Изпращани по електронна поща, авторските писмени материали са оценявани на сляпо от комисиите. Дори в изпратеното в последната седмица CV на докторанта, пенсионер от 2020 г - няма негова снимка.
5. Питам се **има ли друг случай в историята на докторантурите в България**, в който докторант се готви да получи диплома за “доктор” без да е стъпил в академичната институция, където е зачислен в докторантура и без да се е представил и участвал в дейността на звеното, на което разчита за зачисляването, обсъждането и защитата на своя труд? Каква представа придобива този докторант за състоянието на академичния живот у нас? Каква е рекламата за УНСС като учебно заведение от подобен случай?
6. Има опит сегашната ситуация да се представи като класически пример на действието на **закона за непреднамерените последствия на Р. Мъртън**. Но за съжаление, поведението на заинтересованите лица го опровергават - свидетели сме на нови съзнателни **опити за въвеждане в заблуждение**, на

безапелационно пренебрегване на академичните нормативни правила чрез натиск за ускоряване и нарушаване на процедури; на отказ от деклариране на лична отговорност.

7. Сега сме изправени пред ситуация, на която задължително трябва да намерим решение, защото има постъпила молба от докторант Люсиен Петърс да му бъде разрешена защита и то в най-скоро време - до средата на ноември, както е било съобщено от доц. Михайлова - за да му се спести плащане на втора такса (1200\$)!

Уважаеми колеги,

Преди да се споделят каквито и да било **“радостни събития”** от живота на колегията във форумите, когато става дума за **документни измами** е най-добре да се въздържа от подобна активност, защото първо трябва да се уточни какви са нормативните правила, които всички трябва да спазваме; какъв е най-изгодният вариант за всички в катедрата, от докторанта през неговия ръководител и цялата катедра за преодоляване на съществуващия проблем и излизане от тежката ситуация на сериозни нарушения.

Използването на стандартните процедури за набиране на поддръжка от социалните медии, при това без да се дава точна и честна информация, според мен са абсолютно недопустими. В противен случай, вместо изчистване на процедурата от нередности и преразглеждане на решенията в търсене на разрешаване на проблема, ще се стигне до сериозни извънуниверситетски намеси, където заплащането на втора такса за обучение е най-малкият проблем.

1 октомври 2021

проф. Елка Тодорова, д.с.н.